

РЕШЕНИЕ

№ 6347

гр. София, 21.10.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав,
в публично заседание на 03.10.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Славина Владова

при участието на секретаря Силвиана Шишкова и при участието на прокурора Я. Димитров, като разгледа дело номер **2739** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 – 207 от АПК във връзка със чл. 1 ал.1 от ЗОДОВ.

Производството е образувано по искова молба на П. Д. С. от [населено място] срещу Столична община, с която се иска ответникът Столична община да бъде осъдена да заплати обезщетение за претърпени неимуществени вреди в размер на 5 000 (пет хиляди) лв. от незаконосъобразен административен акт на Заместник – Кмет на СО – наказателно постановление № 0038377 от 19.03.2010г., отменен по предвидения за това ред с решение СРС, влезнало в сила на 03.02.2011г.

В исковата си молба ищецът твърди, че е претърпял неимуществени вреди – болки и страдания - от издаден незаконосъобразен административен акт, отменено по предвидения за това ред с влязло в сила решение наказателно постановление. Твърди, че в следствие на незаконосъобразното наказателно постановление е бил унижен и е било целяно да бъде смазан психически, тъй като въпреки, че доброволно е платил дължимият се данък, му е било издадено наказателно постановление, с което му е наложена глоба.

Ответникът по иска на основание чл. 205 от АПК – Столична община - чрез процесуалния си представител, изразява становище за недопустимост на иска. Твърди, че това е така, тъй като не е налице абсолютната процесуална предпоставка за допустимост на иска по чл. 204 от АПК, а именно отменен по предвидения ред индивидуален административен акт. Твърди, че това е така, тъй като наказателното

постановление не представлява индивидуален административен акт. Претендира исковата молба да бъде оставена без разглеждане, а производството по делото да бъде прекратено. Претендира и разноски.

СГП, чрез прокурор Д., изразява становище, че искът е неоснователен по основание и размер, че не се потвърждават настъпили твърденията от ищеца вреди и не са налице доказателства за наличие на непосредствена причинно – следствена връзка между твърденията вреди и отменения акт.

Административният съд С. – град, II Отделение, 37 – ми състав, обсъди събраните по делото доказателства във връзка с доводите на страните и приема за установено следното:

На ищеца в това производство е издадено Наказателно постановление № 0038377 от 19.03.2010г. от Заместник – кмета на СО, с което е наложена на ищеца глоба в размер на 80 лв. на основание чл. 123 ал. 1 от Закона за местните данъци и такси за нарушение на чл. 14 ал. 3 от ЗМДТ. Това наказателно постановление е оспорено пред СРС, който с решение от 17.12.2010г. го е отменил. Решението на СРС е влезнало в сила без да е оспорено на 03.02.2011г.

Във връзка с така отмененото наказателно постановление ищецът твърди причинени неимуществени вреди, изразяващи се претърпяно унижение и стремеж да бъде смазан психически.

По допустимостта на иска:

В чл. 204 от АПК са предвидени предпоставките, при които исковете за обезщетения за вреди причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия и бездействия на административни органи и длъжностни лица, са допустими за разглеждане. Съгласно ал. 1 на този член, първата предпоставка за допустимост на иска, когато се претендира, че вредите са причинени от незаконосъобразен административен акт, е той да бъде отменен по съответния ред, а именно – по правилата на чл. 97 ал. 1 АПК след оспорване пред по – горестоящия административен орган, при възобновяване на административното производство (чл. 99 ал. 1 от АПК) или по съдебен ред. Т.е. при тази предпоставка се изисква предварителното установяване по предвидения от закона ред на незаконосъобразността на административния акт със съответен влязъл в сила акт – решение, преди да се пристъпи към производството по чл. 203 и следващите от АПК по претендирането на вреди. В конкретния случай настоящият състав намира, че искът е допустим, тъй като е налице отменен административен акт. Въпросът обаче дали приложеният административен акт – наказателно постановление е основание за търсене на обезщетение по реда на ЗОДОВ, е въпрос по съществуващото на спора, по който съдът следва да се произнесе с решение (такава е трайната практика на ВАС – определение № 11655 от 08.10.2009г. на ВАС, III отделение по адм.д. № 11533/2009г. и др.). Във връзка с гореизложеното настоящият състав намира, че възражението за недопустимост на иска на ответника е неоснователно.

По основателността на иска:

Съгласно чл. 1 ал. 1 от ЗОДОВ „Държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност”. Видно от посоченото фактическият състав на ангажирането на отговорността на държавата и общините за вреди съдържа няколко елемента, а именно: незаконосъобразен акт, действие или бездействие на орган или

длъжностно лице на държавата, актът, действието или бездействието да са извършени при или по повод изпълнение на административна дейност, да са отменени по съответния ред; от тях да е настъпила вреда, както и най – накрая да е налице причинна връзка между постановения незаконосъобразен акт, действие или бездействие и настъпилия вредоносен резултат. При липса на някой от елементите на посочения фактически състав не може да се реализира отговорността на държавата по посочения ред.

Отговорността на държавата и общините за вреди е такава за всички претърпени вреди – имуществени и неимуществени, които са пряка и непосредствена последица (са в пряка причинна връзка) от незаконосъобразни актове, фактически действия или бездействия на длъжностни лица или административни органи. Тези вреди обаче следва да са причинени при или по повод изпълнението на административна дейност. Налагането на административни наказания представлява санкционираща управленска дейност, израз на държавна наказателна репресия. Следователно издаването на наказателни постановления по съществото си представлява правораздавателна дейност, която цели налагането на санкция за установено противоправно поведение с цел превъзпитание, т.е. дейността по издаване на НП не е типична административна дейност, а е специфична предвидена в нарочен закон административно санкционна дейност. Освен това наказателните постановления не са административни актове по смисъла на чл. 21 от АПК, тъй като не разкрива белезите на ИАА по смисъла на посочената разпоредба. Налагането на административно наказание с издаването на наказателно постановление не е типична административна дейност. В доктрината също се приема, че наказателното постановление по съществото си е израз на правораздавателна дейност. Във връзка с изложеното настоящият състав намира, че отмененото наказателно постановление не е идентично с отменен незаконосъобразен акт и то издаден при или по повод изпълнение на административна дейност, по смисъла на [чл. 1 ЗОДОВ](#). Липсата на този елемент от посочените по – горе елементи от фактическия състав на ангажирането на отговорността на държавата и общините за вреди е основание за отхвърляне на иска. При липса на някой от елементите на фактическия състав, при които елементи възниква задължението за обезвреда искът се явява по съществото си неоснователен. Съгласно чл. 203, ал.1 от АПК, към който ред за разглеждане на исковете за обезщетение препраща ЗОДОВ, исковете за обезщетения за вреди, причинени на граждани или юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица, се разглеждат по реда на АПК – глава XI. Част от елементите на фактическия състав на отговорността на чл.1, ал.1 от ЗОДОВ са възпроизведени в чл. 203, ал.1 от АПК: да има вреди, те да са претърпени от физически или юридически лица и да са вследствие от незаконосъобразен акт, действие или бездействие на административни органи и длъжностни лица. Допустимостта на претенцията е обусловена от предварителната отмяна на административния акт по "съответния ред" (чл. 204, ал.1 от АПК). Но с чл. 204, ал. 2 от АПК законодателят допуска възможността за обективно съединяване на иск за обезщетение с оспорването на административния акт, от който са настъпили вредите, като реализирането на тази възможност зависи само от волята на жалбоподателя, а не от наличието на други условия. Такова обективно съединяване ще е възможно, ако оспорването на административния акт е по "съответния" ред, предвиден в АПК. А по реда на АПК се оспорват индивидуални, общи или

нормативни административни актове. Обжалването на издадено наказателно постановление не е по реда на АПК, а става в производство по специален закон - ЗАНН, като редът на АПК се прилага само относно касационното обжалване на решенията на районния съд - чл. 63 от ЗАНН. Освен това жалбоподателят сезира по ЗАНН районния съд, а не административния съд, поради което и заради различния ред за защита срещу индивидуални, общи, нормативни административни актове и наказателни постановления, обективно съединяване по чл. 204, ал. 2 от АПК на иск и жалба не може да се извърши. Поради това тълкуването, което се налага е, че заради процесуалната разпоредба на чл. 204, ал. 2 от АПК и изискванията за допустимост, които законодателят е въвел, претенция по чл. 203, ал.1 от АПК може да се предяви само за вреди от административен акт, който е отменен по съответен ред, предвиден в АПК, но не и в друг закон. По този начин е стеснено приложението на норма на чл.1, ал.1 от ЗОДОВ, като държавата и общините не носят отговорност за вреди, които са настъпили от незаконосъобразно наказателно постановление, издадено за административно наказване по ЗАНН, тъй като същото не може да бъде отменено по предвидения в АПК ред (Такава е трайната практика на ВАС – адм.д. № 15160/2008г. на ВАС, адм. д. № 9616/2008г. на ВАС, адм.д. № 10148/2010г. на ВАС и др).

За пълнота на изложението настоящият състав намира, че следва да посочи, че по делото не бяха доказани настъпили неимуществени вреди – болки и страдания от ищеца, които да са в причинна връзка с отмененото наказателно постановление. И от разпитаните двама свидетели, ангажирани от ищеца, не се установява в резултат на издаденото наказателно постановление той да е претърпял някакви болки или страдания, които да са в пряка връзка с издаденото наказателно постановление. И от свидетелските показания не се установява, че притеснението на ищеца е в резултат на отмененото наказателно постановление, като настоящият състав намира освен това, че наличието на притеснение или „загубата на вярата в системата” не са понятия, които да обосноват претърпяна болка или страдание, което да подлежи на обезвреда по реда на претендиране на имуществените вреди.

Във връзка с изложеното настоящият състав намира, че искът е неоснователен и като такъв следва да бъде отхвърлен.

На последно място на основание чл. 143 ал. 4 от АПК съдът намира за основателна претенцията на ответника за присъждане на юристконсултско възнаграждение и като такова намира, че същото следва да бъде уважено. Предвид изхода на спора намира за неоснователно искането на ищеца за присъждане на разноски и намира, че същото следва да бъде оставено без уважение.

Воден от горното и на основание на основание чл. 203 и следващите от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ ИСКА на П. Д. С. от [населено място] срещу Столична община, с която се иска ответникът Столична община да бъде осъдена да заплати обезщетение за претърпени неимуществени вреди в размер на 5 000 (пет хиляди) лв. от незаконосъобразен административен акт на Заместник – Кмет на СО – наказателно постановление № 0038377 от 19.03.2010г., отменен по предвидения за това ред с решение СРС, влезнало в сила на 03.02.2011г.

ОСЪЖДА П. Д. С. от [населено място] срещу Столична община сумата от 150 (сто и петдесет) лева, представляваща разноски за юристконсултско възнаграждение за тази инстанция.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 дневен срок от съобщението му чрез Административен съд София – град пред Върховния административен съд.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: